

Col·labora amb la covid-19:

Redueix la mobilitat i l'activitat social.

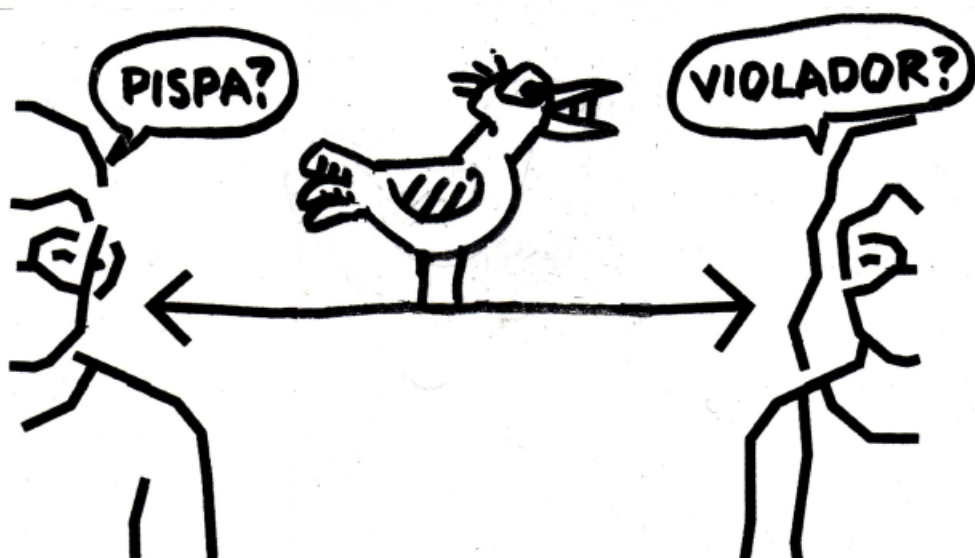
Ventila sovint els espais tancats.

Posa't la mascareta.

Renta't les mans freqüentment.

Mantén la distància de seguretat amb altres persones.

Si sospites, cal que t'aïllis al CAP

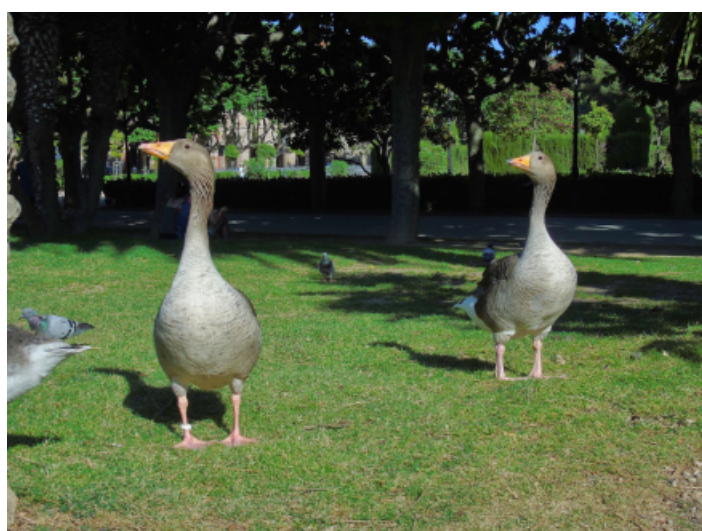

(ve de la pàgina 4)

Em demanava una provisió de fons de cinquanta-mil per posar-se a la feina. No estava d'acord amb el nostre planteig de residència ja que no és conforme a les normes. Les NORMES manen més que qualsevol concepte. Vam acabar a crits i em va fotre fora del despatx de la mà d'un goril·la de seguretat. M'estalvio detalls!

La Kahlo que ha pres la iniciativa de manar, pregunta. I tu que vas fer? Deixar-te? Després s'encara amb el Picasso. Com et va anar la vista al banc? No hi vaig anar, tenia metge i ja sabia que la seva novia havia desaparegut. Encara tens mal? Li ho

pregunta i sense pausa s'encara amb el Kandinski. I tu, vas contactar amb la caterva de iaïos? Abans de tot cal dir

que va ser també un fracàs. Aquests païos no volen res de res. El que volen és anar a manifestació diària, ara contra un desnonament, ara a favor dels presos polítics, ara pel feminisme, i jo que sé més... No paren mai! I em van qüestionar la idea acusant-nos

de voler tancar-los en una gàbia daurada... que no volen res... això va ser la seva sentència. Amb un silenci pesant com plom acaba la seva explicació.

La Kahlo, amb veu tremolosa i una llagrimeta als ulls s'encara amb el Tàpies. I tu? No havies de buscar quin tipus d'organització o d'empresa era adient? Sí, ho he fet! Però la novia

del meu cosí que ha estudiat AD treballa en un concessionari d'importació d'espècies. No vaig entendre res de res... una associació no podia ser perquè el govern les té en el punt de mira. Una societat limitada tampoc en raó dels socis i de les

responsabilitats penals. Proposava una S.A. Una empresa capitalista disposada a obtenir beneficis. Hem va dir o empresa o ruïna, trieu! Hi ho vaig deixar córrer... I tu, Miró que havies de fer? Diu la Kahlo mentre fa veure que es moca però eixuga les llàgrimes. Aquest se la mira amb la seva calma de costum i respon. No sé, no he fet res! Vaig rentar la camisa i a la butxaca hi tenia les notes però ja sabeu que la memòria em falla sovint!

El cambrer irromp en la conversa. No us havia vist, excuseu-me, que voleu? És la Kahlo qui respon. Res de res! Has fet tard! Companys cap a casa hi falta gent i aquí ni sobren!!!

I sense esperar a ningú s'allunya cap el llac on naden les oques.
CONTINUARÀ